

bi tudi bila zamogla človeka kedaj pozabiti, za ktera je cela zemlja z vso svojo obilnostjo stvarjena, ker vunder za ohranjenje vsakiga zeliša in vsake še takó majhne živalice skerbi!

Cvetéči ráji se najdejo koj v vsaki strani svetá; vsaka dežela imá pred vsimi drugimi takó kaj lastniga in posebniga, de se njeni prebivavci edine srečne prebivavce na zemlji mislijo. Mila previdnost božja je obdarila Afrikana in izhodniga Indijana z nekim topolovim zéljam, ki mu čez vse diši, Perzijana z datelnami (pavčki), Azijana z laškim pšenam (rajžam), otočane tihiga morja s krušnim drevésam, Gréka s figovim in oljkinim drevésam, in druge narode z drugimi darmí, ki jih čez vse čislajo.

Spreletí nas, ako slišimo od grôzne zime v severnih (polnočnih) krajih, ali od strašne vročine v južnih (podsončnih) deželah; in vunder je Laponc takó zaljubljen v svoj kraj, de zunaj tistiga ne obstoji, in od samiga žalovanja po svoji domovini umerje; tudi Indijan bi svojiga kraja z nobenim drugim na zemlji ne zamenjal, in imá nas Evropejce za nar nesrečniši ljudstvo na zemlji. Nas spreha grôza, ko mislimo na tiste kraje, ali njih prebivavce véžejo dobrote Stvarnika z nerazvezljivimi zvezami na nje!

Pekoča vročina je v izhodni (juterni) Indii. Že na otoku Kos je tolika, de kdor razoglav na sonce stopi, per priči mertev na tla pade. Nič drugači ni na Mariljskih otokih, kjer sta noč in dan vedno enako dolga. Verh tega so v tistih krajih še gore, ki ogenj iz sebe mečejo, mnogi in strašni potresi, in pogoste hude vreme na z grozovitnim bliskanjem in treskanjem. Kdo izmed nas bi hotel tam prebivati? Zdi se nam, de bi tam ne bilo živeti. Pa modra previdnost božja, ki vse oskerbí, in je človeku celi svét za prebivališe odločila, je tudi skerbela, de se povsod živéti da. Zakaj v vsih tistih vročih krajih raste obilo drevja, ki pa tudi silno visoko zraste, in s svojim debelim in širokim pérjem veliko in hladno senco naredí. Po tem drévji se ovíja ko berslej ali srobôtje mnogo tertastiga dráčja, ki nagloma gori do verha drevja priraste, verhe vse križem prepréže, in eniga z drugim takó močno zaplete in zatké, de je nad celim gojzdam kakor ena sama gosta stréha, ki drevje takó krepko skupej derži, de še celo posekano ne pade. S takšnimi strehami, ki so z drevjem ko živim stebrovjem silno dobro podperje, je skorej cela indijanska dežela pokrita.

In v ti prijetni senci se ljudje zadovoljni sprehaajo, prebivajo in spijo; v ti živi shrambi najdejo živež in obléko. Zgorej si igrajo, šeptajo, gomúlijo, ter v lepi edinosti semtertje gomzijo opice, papige, vervece in mnoge majcine živalice. In to drevje je vedno zeleno, cvét in sad ne prejíde nikdar z njega. — V tih gorkih krajih, kjer človek — toliko de od vročine ne sahne — silno okrepčavanja potrebuje, je previdnost božja vedno pokrepčavanje oskerbéla: obilno je namreč sadú mnogih plemén, ki je polno zdraviga in čez vse prijetniga soka, de ga imajo za pijačo, ker voda za piti ni. Razun tega imajo za zdravila mnogo dobro dušecih zéliš, ki jih nikjer drugod na zemlji najti ni.

(Dalje sledí.)

Persiljeno razjasnjenje.

Res! poslednji čas je bil, de so Novice na dan prišle, sicer bi nam bili mestniki in pa tisti kmetje, ki se veliko z njimi pečajo, vso slovenšino pokazili. Novice, ktere se krog in krog zmirej bolj razširjujejo, so sedež živa bramba zoper to pačenje in mešanje slovenskiga jezika. Ali Novice se imajo tudi dosto vojsko-

vati s takimi ljudmi, kterim je vsaka beseda, ktere oni ne uméjo, ptuja ali pa novokovana beseda; nekterim so clo domače besede neznane besede. „Frajlih, čegremo špansirat in pa če se ne bomo na pefelhe ahtali, nas bojo pa štrafali: takó sta se unidan pogovarjala dva vojaka (soldata), ktera sta morebiti komej dve leti iz kmetov v Ljubljani!!

Veliko bravecov se je unidan pritožilo, de besede „medmèt“ v vganjki 10. lista niso razumeli. Tega jim pa nemoremo za zlo vzeti tistim, ki se niso slovenskiga jezika po pismenosti (Sprachlehre) učili; tim tedej povemo, de se pravi imé (Hauptwort), člen (Geschlechtswort), perlòg (Beiwort), številno imé (Zahlwort), zaimé (Fürwort), glagol (Zeitwort), narečje (Nebenwort), predlòg (Vorwort), véz (Bindewort), medmèt (Empfindungswort).

Vredništvo.

Oglas novih bukev.

V Egerjevi buknotiskarnici v Ljubljani so ni davnej naslednje nemške bukve na svitlo prišle: „Vollständige, theoretisch-practische Interpunctionslehre. Auf der Grundlage der Satzlehre. Mit vielen Uebungen, Aufgaben und Ausarbeitungen &c. von Martin Ivanetizh, öffentlichem Lehrer an der k. k. Musterhauptschule in Laibach, wirkl. Mitglieder der krain. Landwirthschaftsgesellschaft und des Museal-Vereines. II. Theil. Laibach 1846.“ Veljajo v lepim zavitku 46 kr. srebra.

Gospod pisatelj, kteriga skerb je že davnej bila, nauk od prepón (Interpunctionslehre) na vse strani razjasniti, ga je v pričijočih bukvah takó natanjko razložil, de ga nismo še nikjer takó godniga in popolniga brali; torej ga práv živo vsim učenikam in učencam nemške pismenosti, pa tudi sploh vsem pisavcam in prepisavcam priporočimo, kterim je popolno omikanje pravopisa mar. Učili se bodo v teh bukvah rabo 25 raznih prepón, ktera je z obilnimi in pripravnimi izgledi práv natanjko razjasnjena. — Verh tega moramo še pristaviti, de te bukve vednost in marljivost gosp. pisatelja častno spričujejo.

Vize

unidan v Ljubljanskim igrališu (teatru) petih čveterih pesem se dobivajo v note postavljene za klavir za 40 kr.; za celo muziko pa za 4 gold. na Poljanah Nr. 58 pri gosp. Mašek; besede teh pesem pa pri gosp. Blazniku za 5 kr.

Znižan kup travniga semena.

V Ljubljani nad cesarskim grabnam poleg zidaniga mosta Nr. 10 je travno seme mačjiga repa lanjskiga perdelka na prodaj funt po 25 kraje. Kdor ga 10 funtov vzame, dobí en funt namečka.

Dr. Orel.

Znajdba vganjke v poprejšnjim listu je:

O k o.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	28. Sušca.		23. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	3	2	4
1 » » banaške....	2	18	2	12
1 » Turšice.....	1	20	1	20
1 » Soršice.....	—	—	1	43
1 » Rēži.....	1	35	1	38
1 » Ječmena.....	1	13	1	20
1 » Prosa.....	1	11	1	15
1 » Ajde.....	1	2	1	4
1 » Ovsa.....	—	51	—	54